Dosarul:nr. 2rc-337/24 Judecător: Victoria Bogomolova
2-24114387-02-2rc-28112024

D E C I Z I E

20 februarie 2024 mun. Chişinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

în componenţă:

Preşedintele ședinței, judecătorul Marina Anton

Judecătorii Dorin Dulghieru și Constantin Roșca

examinând fără participarea părților recursul declarat de *****, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L „OPTIMUM-TECHILA„ către S.R.L „CARTIRĂ CAPITAL„ cu privire la evacuarea persoanei juridice în încasarea datoriei, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), din 15 octombrie 2024, prin care cererea de asigurare a acțiunii s-a respins,

c o n s t a t ă:

La 09 octombrie 2024 S.R.L „OPTIMUM-TECHILA„ prin intermediul reprezentantului, avocat Vitalie Rotaru, a sesizat instanța cu cerere de chemare în judecată către S.R.L „CARTIRĂ CAPITAL„ cu privire la evacuarea persoanei juridice în încasarea datoriei.

Concomitent cu depunerea acțiunii, reprezentantul reclamantei S.R.L „OPTIMUM-TECHILA„ prin intermediul reprezentantului, avocatul Vitalie Rotaru a solicitat instanței aplicarea măsurilor de asigurare sub formă de: - sechestru la mijloace bănești care „CARTIRA CAPITAL„ S.R.Linclusiv care se află pe conturi lui bancare în instituții financiare și/sau la alte persoane fizice sau juridice, la fel și la bunuri mobile și imobile, care aparține pârâtului, inclusiv care se află la alte persoane în limita sumei declarate în acțiune în mărime 58072 lei de lei și cheltuieli judecătorești suportate în mărime de 20 000 de lei (taxa de stat și de timbru, taxa pentru actul de constatare); - interzicerea pârâtului și terților înafara proprietarului/reclamantului în crearea obstacolelor în procesul efectuării de către reclamanți a lucrărilor de construcție în bunul imobil pe care îl dețin în proprietate conform autorizației pe care o dețin și care expiră în 2024; - autorizarea înlăturării forțate a obstacolelor create de către pârâți și de terți în procesul de efectuare a lucrărilor de construcție și inventariere a bunurilor care aparțin reclamantului. - interzicerea pârâtului și terților de a desfășura activitate economică ilicită în lipsa unui contract de locațiune valabil în bunul imobil al reclamantului care îi aparține cu drept de proprietate.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), din 15 octombrie 2024, cererea de aplicare a măsurii de asigurare depusă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L „OPTIMUM-TECHILA„ către S.R.L „CARTIRĂ CAPITAL„ cu privire la evacuarea persoanei juridice în încasarea datoriei, s-a respins ca neîntemeiată.

La 25 octombrie 2024, ***** a contestat cu recurs încheierea instanței de fond, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unui noi decizii prin care cererea de asigurare a acțiunii să fie admisă integral.

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanța de fond greșit a concluzionat că partea reclamantă nu a prezentat argumente convingătoare in sensul imposibilității executării unei eventuali hotărâri de admitere a acțiunii.

În acest sens afirmă recurenta că cererea de asigurare a acțiunii a fost înaintată întemeiat ca urmare a analizei comportamentului intimatei anterior creării situației litigioase, deduse judecății, şi anume a faptului că pârâtul ocupă spațiul abuziv şi creează pierderi constatate şi certificate prin înscrisuri, reclamantul a invocat riscuri fondate şi certificate inclusive cel de deteriorare a bunului cît şi cel de pierderi financiare, asigurarea acțiunii constă dintr-o totalitate de măsuri silite, temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive.

Prin urmare, aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii este indisolubil legată de posibilitatea executării eventualei hotărâri judecătorești. Or, asigurarea acțiunii trebuie să contribuie real la executarea ulterioară a hotărârii adoptate şi astfel constituie un mijloc eficient de protecție a drepturilor subiective ale participanților la proces. Necesitatea aplicării măsurilor de asigurare este dictată de posibilitatea executării viitoarei hotărâri.

Măsurile de asigurare urmează a fi aplicate astfel încât, să nu fie paralizată activitatea economică-financiară a S.R.L „CARTIRĂ CAPITAL”. Menționează recurentul că conform prevederilor contractului din 24 aprilie 2021 a expirat la data de 01.03.2024, reclamantul cunoscând cu certitudine despre acest fapt drept consecință contractul nu stipula dreptul preferințial al reclamantului de prelungire a acestui contract conform tarifelor stabiliți în anul 2021.

La moment pârâtul „CARTIRA CAPITAL„S.R.Lîn persoana administratorului a fost informat despre faptul că compania S.R.L „OPTIMUM-TECHILA” a fost înstrăinată în baza contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale din 07.06.2024 noul administrator fiind Nicolai Gavriliţa care prin notificarea din 29.07.2024 remisă de noul administrator Nicolai Gavriliţa S.R.L „OPTIMUM- TECHILA” a declarat în mod repetat rezoluțiunea contractului de locațiune nr. 1 din 24 aprilie 2021, începând cu data de 01 septembrie 2024. Notificarea în cauză a fost recepționată contra semnătură de administratorul „CARTIRA CAPITAL„S.R.L la data de 01.08.2024

La moment reclamantul ,din cauza ocupării ilicite şi abuzive a spațiului comercial de către pârât care îi aparține reclamantului, suportă cheltuieli inclusiv prin plata creditului la bancă bunul imobil fiind gajat.

La data de 12 februarie 2025, recurentul S.R.L „OPTIMUM-TECHILA” a depus cerere de completare și concretizare a cererii de recurs prin care a solicitat casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul centru din 15.10.2024 cu emiterea unei noi încheierii cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În motivarea cererii de completare reprezentantul recurentului a invocat că pe parcursul judecării cauzei au apărut noi riscuri reale că de către pârât/intimat să fie demolat bunul imobil ocupat ilicit și abuziv inclusiv prin înstrăinarea bunurilor mobile ce aparțin reclamantului (exemplu condiționare) din încăperea cu suprafața de 47,6 m m.p. situate în mun.Chișinău, bd. Moscova, 8/2.

Susține recurentul că necesitatea aplicării măsurilor pentru asigurarea acțiunii se explică prin faptul că suma declarată în acțiune este semnificativă. Concomitent cu aceasta măsurile pentru asigurarea acțiunii nu va duce la încălcarea drepturilor pârâtului întrucât pârâtul nu va fi lipsit de posibilitate de a utiliza bunurile mobile şi imobile care aparține lui. Interzicerea pârâtului la înstrăinare bunurilor este dictată intenție de a evita vânzarea bunurilor persoanelor terțe cumpărători de bună credință cît şi evitarea deteriorării bunurilor mobile şi imobile ce apar reclamantului.

Reieșind din circumstanțele susmenționate, luând în considerație, că aplicarea măsurilor pentru asigurarea acțiunii poate duce la imposibilitate de a execută decizia judecătorești cît şi îngreuna situația economică a reclamantului, consideră că este posibil şi necesar până la emiterea deciziei finale de a pune sechestru pe bunurile mobile şi imobile, care aparținea pârâtului .

Conform prevederilor art.426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate în recurs în cumul cu materialele pricinii, Colegiul Civil consideră că recursul urmează a fi respins din următoarele.

În conformitate cu art.427 lit.a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

Colegiul a stabilit că ***la 09 octombrie 2024 S.R.L „OPTIMUM-TECHILA„ prin intermediul reprezentantului, avocat Vitalie Rotaru***, a sesizat instanța cu cerere de chemare în judecată către S.R.L „CARTIRĂ CAPITAL” cu privire la evacuarea persoanei juridice în încasarea datoriei.

Concomitent cu depunerea acțiunii, reprezentantul reclamantei S.R.L „OPTIMUM-TECHILA” prin intermediul reprezentantului, avocatul Vitalie Rotaru a solicitat instanței aplicarea măsurilor de asigurare sub formă de: - sechestru la mijloace bănești care „CARTIRA CAPITAL” S.R.Linclusiv care se află pe conturi lui bancare în instituții financiare și/sau la alte persoane fizice sau juridice, la fel și la bunuri mobile și imobile, care aparține pârâtului, inclusiv care se află la alte persoane în limita sumei declarate în acțiune în mărime 58072 lei de lei și cheltuieli judecătorești suportate în mărime de 20 000 de lei (taxa de stat și de timbru, taxa pentru actul de constatare); - interzicerea pârâtului și terților înafara proprietarului/reclamantului în crearea obstacolelor în procesul efectuării de către reclamanți a lucrărilor de construcție în bunul imobil pe care îl dețin în proprietate conform autorizației pe care o dețin și care expiră în 2024; - autorizarea înlăturării forțate a obstacolelor create de către pârâți și de terți în procesul de efectuare a lucrărilor de construcție și inventariere a bunurilor care aparțin reclamantului. - interzicerea pârâtului și terților de a desfășura activitate economică ilicită în lipsa unui contract de locațiune valabil în bunul imobil al reclamantului care îi aparține cu drept de proprietate.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), din 15 octombrie 2024, cererea de aplicare a măsurii de asigurare depusă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L ,,OPTIMUM-TECHILA,, către S.R.L ,,CARTIRĂ CAPITAL,, cu privire la evacuarea persoanei juridice în încasarea datoriei, s-a respins ca neîntemeiată.

La 25 octombrie 2024, ** a contestat cu recurs*** încheierea instanței de fond, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unui noi decizii prin care cererea de asigurare a acțiunii să fie admisă.

În conformitate cu prevederile art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

În același timp, Codul de procedură civilă prevede că tratatele internaționale au prioritate față de legislația internă şi cer judecătorilor să aplice direct prevederile tratatelor internaționale. În acest sens, sarcina primordială cu privire la aplicarea prevederilor Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale revine instanțelor naționale. Astfel, la judecarea cauzelor, instanțele de judecată trebuie să verifice dacă legea sau actul, care urmează a fi aplicate şi care prevede drepturi şi libertăți proclamate de Convenția Europeană, sânt compatibile cu prevederile acesteia.

În caz de incompatibilitate, instanțele judecătorești vor aplica direct prevederile Convenției Europene, despre acest fapt fiind menționat în actele judecătorești de dispoziție pronunțate.

Colegiul Civil reține că instanța de recurs, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-i-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În baza art.10 alin.(1) Cod civil persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Potrivit art.11 alin.(1) Cod civil buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

În contextul pretențiilor deduse judecării instanța de recurs reține că în temeiul art.15 alin.(1) Cod civil apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

În temeiul art.16 alin.(1) Cod civil apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin:

a) recunoașterea dreptului;

b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui;

c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic;

d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică;

e) impunerea la executarea obligației în natură;

f) autoapărare;

g) repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial;

h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității;

i) rezoluțiunea sau modificarea contractului;

j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică;

k) alte căi prevăzute de lege.

În temeiul alin.(2) al aceluiași articol metodele de apărare prevăzute la alin.(1) pot fi invocate dacă sânt întrunite condițiile stabilite de lege şi, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Potrivit art.13 alin.(1) Cod civil niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept).

Alin.(2) indică că în cazul abuzului de drept, instanța de judecată, ținând cont de natura şi consecințele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive.

În conformitate cu prevederile art.174 alin.(1) CPC, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În conformitate cu prevederile art.175 alin.(1) CPC, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept:

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

a[1]) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului;

b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte;

c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații faţă de el;

d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);

e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează că, judecătorul sau instanța dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

Totodată, Colegiul reiterează și prevederile art.177 alin.(1) CPC, care reglementează expres că cererea de asigurare a acțiunii urmează să conțină motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

Or, în conformitate cu prevederile art.118 coroborate cu dispozițiile art.121 CPC, obiectul probațiunii admisibilității aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii se referă la justificarea de o manieră obiectivă a faptul că lipsa măsurilor de asigurare a acțiunii solicitate de recurenta-reclamanta ar face imposibilă executarea eventualei hotărâri judecătorești.

Colegiul Civil, analizând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, reține că instanța de recurs, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-i-se rolul determinant al

concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit motivării încheierii contestate, instanța de fond a ajuns la concluzia că reclamanta S.R.L ,,OPTIMUM-TECHILA,, nu a justificat și nici nu a administrat probe, care să impună aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, iar argumentele aduse în cererea de asigurare a acțiunii, nu poate constitui temei de instituire a măsurilor asiguratorii, așa cum aceste alegații sunt bazate pe presupunerile părții reclamante și nu la baza acțiunii concrete și veridic probate.

Raportând prevederile acestor norme la circumstanțele speței, Colegiul conchide că prima instanță corect și întemeiat a concluzionat că cererea de asigurare a acțiunii înaintată de către S.R.L ,,OPTIMUM-TECHILA,, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Or, reclamanta S.R.L ,,OPTIMUM-TECHILA,, având obligația pozitivă a probațiunii în instanță nu a prezentat, în sensul art.118 alin.(1) CPC, probe concludente şi admisibile, care să dovedească faptul ***că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, în cazul unei eventuale soluții de admitere a acțiunii.***

Argumentele recursului precum că prima instanță greșit a respins cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii din considerent că reclamanta în cererea de asigurare a expus riscurile (riscul) pe care le consideră întemeiate la caz, nu pot fi reținute.

Or, reclamanta a înaintat cerințe de aplicarea măsurilor de asigurare prin aplicarea sechestru la mijloace bănești care „CARTIRA CAPITAL„ S.R.L, inclusiv, care se află pe conturi lui bancare în instituții financiare și/sau la alte persoane fizice sau juridice, la fel și la bunuri mobile și imobile, care aparține pârâtului, inclusiv care se află la alte persoane în limita sumei declarate în acțiune în mărime 58072 lei de lei și cheltuieli judecătorești suportate în mărime de 20 000 de lei ((taxa de stat și de timbru, taxa pentru actul de constatare); - interzicerea pârâtului și terților înafara proprietarului/reclamantului în crearea obstacolelor în procesul efectuării de către reclamanți a lucrărilor de construcție în bunul imobil pe care îl dețin în proprietate conform autorizației pe care o dețin și care expiră în 2024; - autorizarea înlăturării forțate a obstacolelor create de către pârâți și de terți în procesul de efectuare a lucrărilor de construcție și inventariere a bunurilor care aparțin reclamantului. - interzicerea pârâtului și terților de a desfășura activitate economică ilicită în lipsa unui contract de locațiune valabil în bunul imobil al reclamantului care îi aparține cu drept de proprietate, ***fără a invoca, argumenta şi justifica existenta indiciilor, că neaplicarea măsurilor respective ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, după cum statuează art.174 CPC***, adică argumente justificative în care rezidă necesitatea aplicării măsurilor de asigurare, şi anume, ce ar rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc., ***eventuale indicii referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtei de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei eventuale hotărâri judiciare.***

Or, argumentele recurentului precum că, rea-voința intimatului în ocuparea ilicită și abuzivă a spațiului comercial este una evidentă și incontestabilă, iar fără a fi prezentate în acest sens probe pertinente și admisibile prin prisma art.118 în coroborarea cu art.121-122

CPC, nu atestă argumentele şi indiciile enunțate. Or, toate alegațiile reclamantei/recurentei sunt bazate pe presupuneri și nu prin prezentarea unor probe concrete și veridice.

Mai cu seamă că în mare parte argumentele invocate de către reclamant în suportul cererii de aplicare a măsurii de asigurare coincid cu motivele de fapt care stau la baza înaintării acțiunii în prezenta cauză civilă. De altfel, prin aplicarea măsurilor de asigurare în forma care au fost solicitate s-ar crea pericolul ca instanța de judecată să se pronunță anticipat asupra fondului cauzei.

Reieșind din situația de fapt enunțată raportată la textele de lege enunțate, se concluzionează că cerințele enunțate de asigurare sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, prin urmare fiind calificate drept neîntemeiate şi pasibile de a fi respinse.

Totodată, ținând cont de faptul că temeiurile asigurării acțiunii nu sânt enumerate expres în art.174 CPC, urmează ca judecătorul să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc.

Prin urmare, examinând cererea de asigurare a acțiuni, instanța urmează, în fiecare caz concret, să verifice obiectul şi temeiul acțiuni principale, să determine natura litigiului, să verifice argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare.

Distinct de cele menționate se va reține drept corectă și mențiunea instanței de fond că la caz nu s-a demonstrat nici eventuala posibilitate de prejudicii prin neaplicarea măsurilor de asigurare şi că toate afirmațiile recurentului cu privire la necesitatea aplicării acestora sunt declarative şi neprobate, pe când, în sensul art.177 CPC este de înțeles că, cererea de asigurare a acțiunii urmează a fi motivată, indicându-se în aceasta motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

Reieșind din situația de fapt enunțată raportată la textele de lege enunțate, se concluzionează că cerințele enunțate de asigurare sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, prin urmare fiind calificate drept neîntemeiate şi pasibile de a fi respinse.

Astfel, încheierea contestată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului şi cu aprecierea completă a tuturor probelor şi a circumstanțelor referitoare la temeiul de asigurare a acțiunii - motiv pentru care de către Colegiul civil o considerată legală şi întemeiată, iar recursul declarat este unul neîntemeiat.

Or, principiul preeminenței dreptului, inserat în preambulul Convenției Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în același timp atât un important impuls la adoptarea Convenției (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cât şi parte integrantă a Convenției în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenției de la Viena, nu poate fi neglijat la soluționarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 CPC.

În temeiul dispozițiilor art.1 alin.(3) al Constituției Republicii Moldova, în lumina interpretărilor date în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, (hotărârea Curţii Constituționale nr.2 din 19.01.1998, publicată în Monitorul Oficial nr.12-13/8 din 19.02.1998), una din caracteristicile constituționale ale statului de drept o constituie

obligațiunea statului, autorităților lui publice, instituțiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuțiilor lor stabilite de Constituție şi Legi, iar instanța de judecată nu constituie o excepție în acest sens.

În continuarea ideii prefigurate, conducându-se de prevederile art.9 CPC, Colegiul Civil reține rolul diriguitor al instanței de judecată în organizarea şi desfășurarea procesului, pe principiile de contradictorialitate şi egalității părților în drepturi, art.26 CPC, motiv din care exonerarea limitarea nejustificată a unui participat la proces în drepturile procesual-legale, ar reprezenta în esență o favorizare nejustificată a celuilalt participant la proces, în frauda regulilor unui proces echitabil.

În contextul celor expuse, Colegiul Civil constată justețea concluziei instanței de fond de respingere a cererii de aplicare a măsurilor de asigurarea acțiunii, deoarece, după cum s-a indicat mai sus, cerințele reclamantei de asigurare a acțiunii sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, motiv pentru care, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul (Centru) din 15 octombrie 2024.

În conformitate cu art.427 lit. a), art.428 alin.(1) CPC, Colegiul civil,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de *****.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), din 15 octombrie 2024, emisă în cauza civilă la acțiunea depusă de *****

Decizia este irevocabilă din data adoptării.

Preşedintele şedinţei Marina Anton

Judecătorul

Judecătorii Dorin Dulghieru

Constantin Roșca